Almost uncannily beautiful

Anima Choir · Rating: 6/6
Performance by Yohei Hamada
Outside Jektefartsmuseet · 4-5 September 2026

For me, “Anima Choir” was, without a doubt, the highlight of the festival.
This is an exceptionally well-directed and cohesive hour-long performance on the beach by Jektefartsmuseet.
The artists move through the landscape with long strips of shells set closely together in white fabric.
A total of six performance artists created a powerful encounter between body, sculpture, landscape and audience.
There was the rattling sound of the beautiful sculptural textile works, singing somewhere between joik and imitated birdsong, as well as the sounds of nature itself and the roar from the nearby airport.

At one point, we heard a bird calling in the distance, before realising that it was a woman singing as she approached.

“Anima Choir” was a moving experience of timeless, almost enigmatic beauty.

The performance ends with extraordinary force as an almost naked woman appears, wearing an imposing shell-and-textile sculpture on her head.

Her body is coated in white, and she moves very slowly through the landscape.
There is something ageless and archaic about the figure that makes the experience almost uncanny.

I have been to quite a few performance art festivals over the years. It is not often that one encounters artistic expression of this calibre.

Photo captions Translated captions from the supplied review, in their original order. All photographs in the original: Lars-Bjørn Martinsen / NRK.

WITH BØRVASSTINDAN AS A BACKDROP
These beautiful, animal-like, lace-like sculptural elements produce clacking, tinkling sounds. At times, the performers walk slowly, almost ritually, with the strips over their shoulders or on their heads; at other times, they creep and crawl along the ground.

JOIN IN
Early in the performance, the audience is also involved and introduced to various objects that evoke sounds, such as bells, chime bars and the shell sculptures already mentioned.

SINGING
The woman walks slowly over the smooth rocks from the other side of the bay, reaching the performance artists, who are now lying almost motionless on the beach.

UNCANNY BEAUTY
I cannot quite determine the woman’s age. Is this a young girl or a mature woman?

Source
https://www.nrk.no/artikkel/bodo-biennale-2026-storslagent-tiarsjubileum-1527325

3 Nesten uhyggelig vakkert

Foto: Lars-Bjørn Martinsen / NRK

«Anima Choir»

Performansforestilling av:
Yohei Hamada

Hvor:
Utenfor Jektefartsmuseet

Når:
4.–5. september 2026

For meg ble «Anima Choir» festivalens helt utvilsomme høydepunkt.

Dette er en usedvanlig velregissert og helstøpt timelang performans på stranden ved Jektefartsmuseet.

Kunstnerne beveger seg gjennom landskapet med lange remser med skjell, felt tett i tett inn i hvit tekstil.

MED BØRVASSTINDAN SOM KULISSE: Disse vakre, dyriske og kniplings-aktige skulpturelle elementene gir fra seg klaprende, klirrende klanger. Noen ganger går utøverne langsomt, nærmest rituelt, med remsene over skulderen eller på hodet, mens de andre ganger kryper og kravler fremover på bakken. Foto: Lars-Bjørn Martinsen / NRK

Foto: Lars-Bjørn Martinsen / NRK

I alt seks performanskunstnere skapte et heftig møte mellom kropp, skulptur, landskap og publikum.

BLI MED: Tidlig i forestillingen involveres også publikum, og presenteres for forskjellige lydmalende objekter som bjeller, klangstaver og de allerede nevnte skjellskulpturene. Foto: Lars-Bjørn Martinsen / NRK

Det var raslende lyd fra de vakre skulpturelle tekstilverkene, en sang i grenseland mellom joik og imitert fuglelåt, samt naturens egne lyder og brøl fra flyplassen like i nærheten.

På et tidspunkt hørte vi en låt fra en fugl i det fjerne, før vi ble klar over at det var en kvinne som sang mens hun nærmet seg.

SANG: Kvinnen går sakte over svabergene fra den andre siden av bukten, og når frem til performanskunstnerne som nå ligger nesten urørlige på stranden. Foto: Lars-Bjørn Martinsen / NRK

«Anima Choir» var en gripende opplevelse av tidløs og nærmest gåtefull skjønnhet.

Forestillingen blir avsluttet uhyre sterkt da en nesten helt naken kvinne med en mektig skjell- og tekstilskulptur på hodet dukker opp.

Kroppen er kalket hvit, og hun vandrer meget langsomt gjennom landskapet.

VAKKER UHYGGE: Jeg klarer ikke å få grep om kvinnens alder. Er dette en ung pike eller en moden kvinne? Foto: Lars-Bjørn Martinsen / NRK

Det er noe aldersløst og arkaisk over skikkelsen som gjør opplevelsen nesten uhyggelig.

Jeg har vært på en god del performansfestivaler gjennom tidene. Det er ikke så ofte man opplever uttrykk på dette nivået.